

Славѣ-тѣ за изнѣмѣваніе-то, щѣ да възбудѣ едно разсърдваніе. Слава-та, поне спорѣдъ мои-ты понятія кои то си въображавамъ, не е въздаиіе на най-гольмѣя успѣхъ въ науки-ты. Изнѣмѣри нѣкоѣ повѣ смѣткѣ, съчини нѣкоѣ высокѣ поезіѣ, надмина Цицерона или Димостена въ сладкоречіе-то, Тукидита или Тасита въ Исторіѣ-тѣ, азъ щѣ ти отдѣмъ знаменитость-тѣ, нѣ не и славѣ-тѣ.

Нито отъ прѣвъсходныя талантѣ въ художества-та, може ся доби. Да можемъ че, съ живописаніе-то си (зографіѣ) да достигнешъ най-първы-ты живописцы, или съ просты-ты си чюзствителны и мелодически пѣнія да заслужишъ мѣсто-то на най-първыя пѣвецъ, има щешъ добро имя, а неи слава. И още ако ся сравнишъ съ най-искусныя инженеринъ, что-то, чрѣзъ художество-то да укрѣпавашъ за бой мѣста и градове, и съ най-първы-ты генерали, дѣго чрѣзъ военство-то да управлявашъ войски да правишъ побѣды, да завладѣнешъ области, сичкы-ты тѣя прѣимущества и дѣла ще бѣдѣтъ, безъ друго добры, и твое-то имя ще ся расчюе по свѣта и до най-отдалеченно-то потомство, нѣ слава-та си има друго свойство. Человѣкъ ако прилежи нѣчто си на народнѣ-тѣ славѣ не ще да ѣ има; добыва честь на тѣло-то си, а слава-та е пакъ на отечество-то му. Единъ особенъ человѣкъ може да желае честь-тѣ, добро-то имя и безсмъртность-тѣ. Има нѣкои рѣдкы обстоятелства, нѣкоя добродѣтна звѣзда что можѣтъ да го поведѣтъ камъ славѣ-тѣ.

Слава-та припадѣжи само на Бога въ небе-то, а на земѣ-тѣ ся отдава на участіе-то на добродѣтель-тѣ, а не и на геній-тѣ, на полѣзнѣ-тѣ великѣ обрѣтворнѣ славнѣ геройскѣ добродѣтели; на учи-